

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
főszólalások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Nemezis.

Pécs, 1899. január 24.

Bánffy sorsa meg volt pecsételve abban a pillanatban, mikor a király az ellenzékkel való alkudozásra utasította. A koronának az a nagy bizalma, a melylyel Bánffy szeretett uton-utfélen eldicsekedni, furcsa formában jelentkezett akkor, mikor megkapta az utasítást, hogy alkudozzék a saját bukásáról azokkal, akik vele szóba egyáltalán nem állanak.

Önérzetes államférfiu már az ilyen utasításból levonja a konzekvenciákat, mert tudnia kellett, hogy ha azok az alkudozások sikerre vezetnek, neki úgyszólván oda kell hagyni a helyét. De ő föntartás nélkül elfogadta a ránézve megalázó megbízatást, azzal a hátsó gondolattal, hogy az alkudozásokat a korona intencióival ellentétben úgy fogja vezetni, hogy azok dugába dőljenek, mert csak ez az egyetlen eshetőség biztosíthatja a hatalomban való megmaradását.

Kitette magát annak a ferde helyzetnek, hogy a kikkel való alkudozásra utasítást kapott, azok nem álltak vele szóba s kénytelen volt közvetítőket használni. S ezért még panaszkodni sem volt joga, mert a vele alkudozó feleket már annyiszor becsapta, hogy egészen természetesnek kellett föltűnnie, miszerint az ő részéről jövő semmiféle ígéretnek hitelt senki sem tulajdonít.

Az a reménye, hogy az ellenzékiek mereven megmaradnak a negáció terén s olyan túlzott követelésekkel fognak előállni, a melyek már eleve elvesznek minden kilátást a kibékülésre, nem ütött be. Mindenki elcsudálkozott az ellenzék konciliáns föltételein, a melyeket elutasítani csakugyan nehéz lett volna. De Bánffy ezt azért mégis megtette, mert neki semmi szin alatt nem kellett a béke. Olyan ellenköveteléseket támasztott tehát, a melyekről tudnia kellett, hogy azoknak elfogadása az ellenzék részéről teljes lehetetlenség.

S az ellenzék nem is fogadta el azokat s mivel látta, hogy ha az alkudozások folytatása továbbra is Bánffy kezében marad, ez azokat szándékosan ad abszurdum fogja vinni, kereken kijelentette, hogy a Bánffy-kormányának semmiféle koncessziót nem ad, hanem összes föltételeit csak úgy állja, ha a békét egy más kormányval kötheti meg.

Bánffy bárót még ez sem hozhatta ki sodrából, sőt éppen ebből merített reményt az alkudozások végleges meghiusultára; de az egyszer rosszul számított, mert magartartása a saját pártjában is elégedetlenséget szült, ami már-már pártválsággal fenyegetett.

A szabadelvű pártnak békét óhajtó elemei is kezdtek átlátni a szitán s meggyőződni róla, hogy Bánffy báró minden erejével a béke meghiusításán munkálkodik. Pedig ezek a békés elemek nagy tekintélyt képviselnek abban a pártban. Ha ezek ki-

válnak, egész népvándorlás indul meg a nyomukban s akkor vége a kormánypárt megcsontosodott kereteinek, menthetetlenül bekövetkezik a végfölbomlás.

Még csak egyetlen mentőeszköz mutatkozott ennek a bomlásnak a megakadályozására: az országgyűlés föloszlatásával való fenyegetés. Aki frontot csinál a háborúpártnak, azt ellenségnek tekintik s új választás esetén irgalom nélkül kibuktatják, azért kellett hát az új választásokat küszöbön állóknak hirdetni, hogy elvegyék a kedvüket a félénkebbeknek a dezertálástól.

Kezdtett is minden a legjobb kerékvágásban haladni, a harcias kedv a kormánypártban új lánggra gyuladt, Bánffy pedig a koronát úgy elszigetelte minden külső befolyástól, hogy bizvást remélhette tőle a háboru folytatásába való beleegyezést. De egy váratlan esemény jött közbe. A kormánypárt békebarátainak vezére nagy titokban Bécsbe rándult s kihallgatást eszközölt ki a királynál.

Hogy ennek a kihallgatásnak mi volt a tárgya, az könnyen elképzelhető. Nagyon valószínű, hogy ezen a kihallgatáson nyert tudomást a korona azokról a machinációkról, a melyekkel Bánffy báró a béke útját bevágni igyekezett. Ő, a béke megkötésére utasított miniszterelnök követett el mindent, hogy a béke az ellenzék engedékenysége dacára se jöjjön létre, mikor olyan föltételeket szabott, a melyeket neincsak az ellenzék el nem fogadhatott, de a melyek

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Polgári házasság a pusztán.

(Vadász-történet.)

— A »Pécsi Figyelő« eredeti tárcája. —

Január 19-ikén pompás tavaszi reggel öntötte szét a síkon szelid fényű meleg sugárait. Szinte lekivánczolt a bunda az elegáns társaságról, mely kényelmes hintókon robogott ki a szentlőrinci kastély udvarából Tarcsapuszta felé, nem is sejtve, hogy ott a körvadászat sportja milyen megrázó idyll drámájával fogja felajzani az elernyedte idegeket. A tragédiára mindenki számított a vadásztársaság közül, az idyllre azonban senki.

Ah! pedik ők, az a két bohó, szerelmes szív csakis erre gondolának s hogy idylljüknek tragikus vége legyen s ily hamar bekövetkezzék, arra épen nem. Hiszen ha sejtelmük lett volna róla, ugy bucsut mondtak volna inkább a szép hazának, s elbujdostak volna, hogy honért vérző szívvel is szerelmüknek élhessenek.

Mert szerették egymást hön, igazán, az ifju szív heves fellobbanásával, azt hitték, hogy boldogságuk kikötője felé eveznek. Sejt-

hették-e, hogy boldogságuk ragyogó napját a sors vészfellegei oly hamar elborítják.

Tarcsa-pusztán látták meg a nap világot, vagy talán Keresztesen, ott játszották le a gyermekség ártatlan játékait, fejlődtek viruló hajadonná, erőteljes ifjává. A természet romlatlan gyermekei voltak, kiket nem puhított el a nagy városok idegrontó izgalma, érzelmeik tiszták, mint a harmatban fűdőtt mezei virág, szívük romlatlan, melynek vezére a tiszta vonzalom, melyet a természet adta meleg vér hoz mozgásba. Ifjak voltak. Csoda-e, ha szívök lánggra gyúlt s a vidám tarsangi összefüvetek alkalmával arra a tudatra ébredtek, hogy egymás nélkül nem élhetnek. Az ifju a nyájas téli alkonyok egyikén megállt a hajadon előtt. Nem térdelt le, nem keresett Heine-ből, Petőfi-ből eszmét, melyben szíve hölgye előtt érzelmeit tolmácsolja. A természet gyermekei előtt a szerelem e modern megnyilatkozásai ismeretlenek.

— Szeretlek. — Csak ennyit mondott. A leány pirulva süti le nagy, kerek szemét s szólt:

— Tied vagyok.

Ártatlan szívük csordultig volt a boldogsággal.

Ugy bizony. — A pusztai lány nem mondta azt:

— Beszéljen — kérem — a mamával.

— De nem is omlott azonnal az ifju karjai közé, ártatlanságát megőrizte garde des dames nélkül is.

— Jer, mutasd meg, hol lesz a lakásunk.

S az ifju vitte őt a béres pusztán s kiválasztották a legszebb, a legalkalmasabb helyet, hol kis otthonukat — melyet mennyei boldogság töltend tele — meg fogják építeni. Oh! ha tudták volna, hogy boldogságuk ellen már fel van vonva a sors végzetes iver! . . . Szegény boldogtalanok!

De ne előzzük meg az eseményeket.

A vadásztársaság csakhamar megérkezett a vadászterületre. Száz hajtó már katonás rendben felvonulva állta körül a pár száz holdas nagyszerű területet, kik közé a vadászok is hamar be lőnek osztva s megszólalt a trombita-jel. Hajh! lesz aratása itt ma a halálnak!

A szegény tapsi-fülesek a pompás szántás rejtekeiből sorra, rémülten ugrálnak föl, kétségbeesetten száguldanak ide-oda s megkezdődik az ádáz puskaropogás, melynek sok reményteljes élet esik gyászos áldozatául. A kör egyre szűkebb, a ropogás mind irtóztatóbb, véres alakok kísérlik meg bukdácsolva a menekülést. Hasztalan! Kevés irha marad szárazon, sok a véres áldozat. — Itt kezdődik az idyll tragikus fordulata.

— Szomorú elősejtelmek kineznek —

még a saját pártjában is fölháborodást keltettek.

Szell Kálmán bizonyára föltárta őszintén a koronának, hogy ily helyzet mellett nemcsak hogy az óhajtott béke létre nem jöhet, de veszélyben forog a szabadelvűpárt is s ebből a cirkulus viciozusból más menekvés nincsen, mint félretolni az utból a háboruból élőködni szerető kormányt s olyan kormányt ültetni a helyére, amely őszintén óhajta a megbékülést, a mire most annál sürgősebb szükség van, mert föl kell használni az ellenzék körében uralkodó békülékeny szellemet, amely nemcsak kész a rendes parlamenti állapotokat helyreállítani, de a kiegyezés kérdésében is hajlandó elmenni az engedékenységre legfelsőbb határáig.

Ennek az információnak volt aztán a folyománya az a távirat, amely Bánffy váratlanul Bécsbe idézte. Most már aztán hasztalan volt annak erősítése, hogy békét kötni nem lehet, mert erre az volt a felelet, hogy van itt valaki, aki azt megcsinálni tudja is, akarja is, félre hát az utból azzal, aki vállalkozik a béke létesítésére, de azt nyélbe ütni sem nem tudja, sem nem akarja.

Bánffy ugyan még most is kétségbeesett makacssággal ragaszkodik a hatalomhoz s megszokott módja szerint most is hajlandó lenne megcsinálni annak ellenkezőjét is, a mire álnok módon ráfogta, hogy „ezt pedig a király megköveteli minden következő magyar kormánytól“, de ezzel már meg nem mentheti magát, mert eljátszotta a bizalmat fönt is, lent is, — bukása biztos s Szilágyi szavai szerint, minél később következik be, annál megalázóbb lesz ránézve, annál biztosabb bukásával fog járni annak a rendszernek is, a mely Magyarország közéletét egy negyedszázad óta fojtogatja.

szól az ifju — szerelmem! mondd, tudsz-e a sirig szeretni?

— Tied vagyok — rebegi a hölgy — csak a koporsó szakíthat téled el.

— Egy csókot — lihegi az ifju — reszketek a gondolattól, hogy meghaljak, mielőtt szerelmed első csókját ajkamon nem érezném.

— Hova gondolsz — rebegi pirulva a leány — hiszen még nem vagyunk a törvény előtt egymásé.

— Ah, de engem kinos elősejtelem gyötör, mit tegyek, szólj, hogy enyémnek mond hassalak.

— Siess, szól ez, im itt vadásznak a törvény urai, talán segítségünkre lehetnének. Hiszen az uraknak is van szívük, mely meg tud indulni két szegény lélek boldogtalanságán.

Az ifju gyorsan el, egy ügyvédhez fordul tanácsért. Ez azt mondja, nincs más mód, mintha kivételes engedély alapján kötik meg — halálveszély által indokoltan — házasságukat. Itt a főispán, az engedélyt az megadhatja, itt a szolgabíró, a ki a polgári házasságot megkötheti s végre a pap, ki frigyüket azonnal meg is áldhatja.

A szegény ifju a főispáni titkár urnál mert csak könyörögni. Ennek tolmácsolására főispánunk szóbeli engedélyt adott, mire a szolgabíró, a szokásos formulák közt, a házasságot polgárilag megkötötte. Az ifju pár aztán szép szemérmesen párosával ment a pap felé, hogy az egyházi áldást kikérjék. Itt azon-

* **Bélyegtelen beadványok.** A fővárosi ügyvédi kar egyik jeles tagja, dr. Sik Sándor ügyvéd, a lapunk január 21-iki számában »Bélyegtelen beadványok« címen megjelent vezércikk alkalmából igen lekötelező üdvözlő levelet irt szerkesztőségünkhöz, melyben a többi között a következőket mondja:

Én beadványaimra az ex-lex ideje alatt nem adok bélyeget. De méltóztassék elhinni, hogy lelkiküzdelmembe került ez az elhatározásom. Nem amiatt az anyagi áldozat miatt aggódtam, melynek az esetleges többszörös bírságolás folytán magam kiteszem, bár előre látható nem lévén, mikor lesz vége az ex-lex állapotnak, szellemi munkájából élő komoly ember — s családapa előtt ez is szempont. De a kötelességeket mérlegettem, a törvényileg helyest kerestem. Reám nézve kizárólag az volt elhatározó és elhatározó reám nézve azóta is minden egyes beadványommal szemben: hogy tudva törvényellenes cselekedetet ne kövessék el. Meggyőződésem terrorizál. *Nem vagyok képes* arra, hogy felbélyegezzem beadványaimat, mert irásztalommal szemben fekszik a Corpus Juris, mely felém int, hogy törvényellenes, sőt hazafiatlan cselekményt követnék el, ha lefizetném a bélyegadó annak dacára, hogy az országgyűlés a költségvetést meg nem szavazta. Tisztelem mindenki meggyőződését. De arra hiányzik bennem az érzék, hogy megértsem, miként gunyolódhat valaki hazafias érzelmekből és törvényességi szempontokból eredő cselekedetek fölött.

Fogadja igen tisztelt Szerkesztő Úr nagyrabecsülésem kifejezését, melylyel maradok

kitünő tisztelettel

Sik Sándor dr.

Adler Sándor bűnügye.

(Második nap.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. január 24.

Ma volt a második napja az Adler Sándor mohácsi gépkereskedő monstre bűnpöre végtárgyalásának.

A végtárgyalási terem ma is megtelt hallgatósággal s a hallgatóság körében valóban elismerésre talált az a tapintatosság és körültekintő pontosság, melylyel Simon József dr. a végtárgyalást vezeti.

ban nem várt akadályra bukkantak. A pap igazolásra hívta fel őket, hogy valóban reformátuscsek-e, mivel ő más felekezetűeket meg nem áldhat. Midőn ezt tanuk igazoltak, akkor meg tanusítványt kívánt a polgári házasság megkötéséről, végül — midőn igazoltatott, hogy az kivételes engedély alapján már megtörtént, — kétségbe vonta a kötés hitelességét, mivel a polgári hivatalnok az aktusnál az előirt szalagot nem viselte. — Istenem! milyen akadémikuskodók is ezek a papok! De vannak könyörületes szívek, kik az akadályokat elhárították s az aktus végrehajtásáért kezességet vállaltak s miután a jelenlevő orvos is konstataulta, hogy a hajadon fejlettségéhez képest a házasságra alkalmas, a sok aggodalmon keresztül ment párt megáldotta.

A kinos izgalmon keresztül ment szerelmeseik nem bírtak tovább érzelmeiken uralkodni s a száznál több tanuval nem gondolva, borultak egymás karjaiba s egy hosszú, édes csókban forrt össze a két romlatlan keblü — nyúl . . .

Sejtelmük nem csalt, a boldogság alig feltűnt sugara fekete éjbe borult. Mindenfelől közeledő léptek zajára riadtan szaladtak meg. Pár perc még, egy lövés . . . s az ifju holtan terült el, utolsó tekintetét kedvesén pihentetve. Az örület határán álló nő kétségbeesve rohant kedvese felé, míg egy gyilkos lövés az ő ifju életét is kioltotta. Oh, nemcsak az embereknek, de a nyulaknak is vannak szerelmi tragédiáik!

Tinódi junior.

Ma az első eset, melylyel a végtárgyalás kezdetét vette, egy

hatvan forintos váltó

hamisítása volt, melyet Adler Sándor Farahó János és Palkó Dávid nevére hamisított s a mohácsi takarékpénztárnál váltott be.

Egy 1200 forintos váltót pedig akkor is forgatott a fentebbiek és feleségeik kárára, mikor azok már lefizették nála az adósságukat.

Palkó Dávid az esetet a vizsgálat során előadott vallomásához híven mondja el. Vagyonát a család folytán elvesztette; elvették a földjét, elvették ingóságait a nevének is. Háza 335 forint volt; ezt elvesztette. *Kívánja a vádlott megbüntetését* és kárának megtérítését.

Bognár János nem jelent meg a végtárgyaláson. Ő az esetből kifolyólag nem károsodott, mert már előbb sem volt vagyona. Jelenlegi tartózkodási helye ismeretlen.

Farahó Jánosné Székelyhidi Sára jelen volt, mikor Adlerrel gépvételt akartak kötni. Tudja, hogy 1200 forint lett volna a gép, de Adler keveselte a jótállást s ezért csináltak új szerződést. A vádlott megbüntetését nem kívánja.

Csomor Éva keveset tud az esetről. Ő sem tud írni, mint Farahóné. Összes vagyonaikat elvesztették.

— Mire becsüli a kárukat?

— Hát én nem tudom határozottan megmondani a tekintetes törvényszéki ülő urnak.

Feleli az asszony az elnök kérdésére általános derűtség között. Különben a kár megtérítését és *vádlott megbüntetését is kívánja.*

Adler Sándor előadja, hogy a felek nem teljes igazsággal adták elő a dolgot. A tanuk jöttek be hozzá Mohácsra s ő kötött is velük szerződést és váltót vett tőlük. De később megtudta, hogy vagyonuk nem nyújt elég garanciát s kért tőlük kezeseket. Kezeseket nem kaptak, de az ő utánjárás költségeit nem akarták megfizetni, a mi 55 forintot tett ki. *Ő erre az 1200 frtos váltót visszatartotta s csak két év múlva értékesítette,* mert a felek nem jöttek érte.

A váltó rendezését ipára bizta s ő nem okozható, hogy az nem rendezte. Benne a jóakarát meg volt s nagyon sajnálja, hogy a felek ennek folytán károsodtak. Csalási vagy károsítási szándéka nem volt.

Zöld Sándor dr. védő: Mi vitte a váltó értékesítésére?

— Több váltóm lejárt egyszerre a Baryamegyei Hintelintézetnél s ezért voltam kénytelen a váltótárcámban két évig őrzött váltót beváltani.

A mohácsi takarékpénztár

kárára elkövetett kétrendbeli váltóhamisítás volt a következő eset.

Weber József és Reisz Boldizsár neveire hamisított egy ezer forintos váltót.

Vádlott beismeri, hogy ezt ő maga hamisította; nem kapott érte pénzt, hanem a takarékpénztárnál lejárt több váltója fedezésére fordította.

Egy másik 850 frtos váltót szintén e célra hamisította. Ezt egy 1050 forintos váltó előzte meg, a mely már szintén hamis volt. Ez 1050 frtos összegből 200 frtot letörlesztett s az így lenmaradt 850 frt fedezetére adta az újabb hamis váltót.

Weber József előadja, hogy ők Adlertől gépet vettek, de az árát az általuk aláírt váltókra fizették. Váltóikat visszakapták s csak azután hamisította a vádlott a nevükre a két váltót.

Reisz Boldizsár a következő tanu.

Elnök: Maga tud magyarul?

Tanu tört magyarsággal: Nem jól.

Elnök: Dehogy nem. Jobb, ha maga beszél hibásan magyarul, mint én hibásan németül!

E derűtséget keltő megjegyzés dacára is németül folyt a tanu kihallgatása, a ki gyors nyelvpörgéssel adja elő ugyanazt, a mit az előbbi tanu.

A káros mohácsi takarékpénztár képviseletében nem jelent meg senki. A pénztárat különben sem kárt nem számít fel, sem a vádlott megbüntetését nem kéri.

Reisz Boldizsár ötven forint utánjárás költséget számít fel s kéri azt megítélni, mert ügyvédjének annyit fizetett.

Egy másik váltót

is hamisított a mohácsi takarékpénztár kárára, mely 1895. szeptember 13 án kelt.

Vádlott beismeri, hogy a váltón levő mind a hat aláírást hamisította. Az elfogadónak aláírt *Szabó* Károlyllyal üzleti összeköttetésben volt s a többi aláírt ennek keze volt. A *Szabó* által neki adott váltók már ki voltak váltva, mikor ő a 70 frtos váltót hamisította.

Földesi István tanu elmondja, hogy *Adlertől* vetőgépet vettek 250 frtért, mikor ezt a váltót kifizették, akkor tudták meg, hogy egy 70 frtos váltót hamisított a nevükre a vádlott.

A tanuból alig lehet kivenni a vallomást; lassan, gondolkodva beszélt, mire az elnök megjegyzi:

— Maga van ide tanunak becítva, nem én; hát beszéljen!

Szabó Károly vette a vetőgépet *Adlertől*. *Földesi* és még négy társa szivességből írták alá kezesekként a váltóját, melyet kifizetett s *Adler* később hamisította a 70 frtos váltót.

— Nézze meg ezt a váltót! szól neki az elnök.

— Néztük akkor is, mikor bepöröltek érte. Feleli a tanu.

— Miről ismeri meg, hogy hamis?

— Nekem nem is volt hetven forintos váltóm soha. Meg az aláírás sem az enyém.

Nagy Sándor keze volt *Szabónak*. Már nem igen emlékszik az eset részleteire. Csak azt tudja, hogy *Szabó* kifizette a váltót, mikor a vádlott a 70 frtos váltót hamisította a nevükre.

Göndör János szintén kezesekként szerepelt az ügyben. Semmi összeköttetése nem volt *Adlerrel*, csak *Szabónak* írta alá szivességből a váltót. Annyit tud a dolgról, mint az előbbi tanu.

Göndör József szintén kezes volt. Nevét a vádlott szintén hamisította a 70 frtos váltóra, mikor már *Szabó* kifizette a tartozását.

— S mégis beperelték magukat, úgy-e?

— Be ám!

— S akkor megijedtek és ügyvédhez mentek, úgy-e?

— Már én nem. Csak a *Szabó*.

— Node maga is megesküdött, hogy az aláírása hamis?

— Igen.

— Hol esküdött meg?

— Én már nem tudom, ebben a házban-e, vagy másikon.

— Nézze meg ezt az aláírást.

— Megnézném, de nincs pápám!

Általános derűtséget keltett a tanu, ki költségeit felszámítja.

Bazsó István, a következő tanu, nagyot hall. Az elnöknek vagy három kérdésére épen ellenkezőleg felel s csak ekkor szól:

— Nagyot hallok, kérem.

— Hiszen azért erőltetem meg magamat.

A tanuk közül egynek sem kérvén *Rákosi* Imre ügyész a meghiteltetését, elnök a tárgyalást háromnegyed tizenegykor tíz percre felfüggeszti.

Szünet után

ismét egy a mohácsi takarékpénztár kárára elkövetett váltóhamisítás tárgyalása következett.

Vádlott elmondja, hogy az 1200 frtos hamis váltót, három aláírással, ő hamisította s lejárt váltók fedezésére adta a mohácsi takaréknak. Egy másik 950 frtos váltót szintén ezért hamisított.

Schmidt János nevét hamisította elsőnek a vádlott a váltókra. A tanu gépet vett a vádlottól, melyet a *Clayton* és *Schuthlewort* cégtől

szállított is. Fedezetül ő váltókat adott, melyeket kifizetett és vissza is kapott. Csak ezután tudta meg, hogy *Adler* két váltót hamisított a nevükre. Husz forint utánjárás költséget számít fel.

Klieber Pál neve velt a második hamis váltón. Ő is úgy vall, mint az előző tanu. Husz forint költséget kér megítélni.

Müller Ádám neve volt harmadiknak hamisítva a váltón. Hasonlóan vall az előbbi tanukhoz és szintén husz forint költséget kér megítélni.

A felmutatott hamis váltókra mind a három tanu természetesen, ezt feleli, németül; — Das hab' ich nicht g'schrieben!

Adler Sándor elmondja, hogy szándéka nem volt a feleket megcsalni. Amerikába utazása előtt nyilatkozatot adott nekik, hogy a hamis váltókat kifizeti és ki is fizette volna, ha el nem utazik. Apósára bizta a rejtésüket, de hát az nem tett eleget megbízásának.

A vádlott különben most is úgy tesz, mint a tegnapi tárgyaláson, folyton apósát és feleségét terheli, hogy ellene összejátszottak s ő bár átadta nekik akkor meglevő vagyonát, a hamis váltók közül csak 4000 frt értékűt rendeztek.

A következő váltóhamisítást ismét a mohácsi takarékpénztár kárára követte el, hogy *Bartol* Józsefnek egy lejárt váltóját 300 frt készpénzzel és 1200 frtos új váltóval rendezze.

Vádlott ezt is beismeri.

Bartol József elmondja, hogy gépet vett *Weisz* Simon és *Reberics* Károly utazók útján *Adlertől*. Ezért adott 3000 frtos váltót, de mert a gépet nem küldték neki, az üzlet nem is jött létre. A váltóját visszakarta s e váltóról utánozta nevét *Adler* s hamisította rá a hamis váltóra. Tanu száz forint költséget akar felszámítani.

— Hiszen úgy sincs *Adlernek* vagyona, minek számít fel annyit? kérdi az elnök.

— Hát ha nem kapom meg, kénytelen leszek elengedni.

— De most felszámítja?

— Igenis felszámítom.

Reberics Károly és *Weisz* Simon ügynők a végtárgyalásra nem jelentek meg. Vallomásuk felolvastatott. Szerintük *Bartolnak* semmi oka sem volt, hogy — mivel az üzlet nem jött létre — új váltókat adott volna a vádlottnak.

Egy család

volt a következő eset, melyet vádlott *Kocsis* Illés és *Tóth* Gábor uszódai lakosok kárára követett el.

Kocsis Illést hallgatták ki először.

— Mi a maga panasa? kérdi tőle az elnök.

— Hát kérem a tekintetes elnök urat, nagyon károsult ember vagyok.

— Mondja el, hogy történt a megkárosítása.

— Hát úgy történt, hogy akkoriban szomszédunkban volt a zsidó templom...

— És?

— És ott csoportosultak a zsidók. Volt egy régi gépünk, a melynek zakatolását meghallotta egy ügynök ur és odajött, hogy cseréljük be egy újert.

Bele is mentek a cserébe. De a gépet még meg se kapták, mikor az 1000 frtos váltójuk lejárt a baranyamegyei hitelintézetnél, hová *Adler* benyújtotta.

— Szaladtam az értesítő levéllel a jegyzőhöz.

— Huh, komám, ez már baj! szolt a jegyző és bejöttünk Pécsre és a *Jobst* László ügyvéd urhoz mentünk segítségért.

A mint hazamentek, akkor meg már várta őket az az értesítés, hogy a mohácsi takarékpénztárnál is benyújtotta 2750 frtos váltóját a vádlott. Így érte őket a kár, összesen háromezeröttszáz forint.

Vádlott megbüntetését a bíróságra bizza, de kárát kéri megítélni.

Mikor *Adler* visszajött Amerikából, tanu

felment Budapestre s ott szembesítették vele *Adlert*. *Adler* ott is beismerte előtte a csalásokat.

Tóth Gábor veje a tanunak, a ki a fentebbi vallomást megerősíti.

Adler Sándor elmondja, hogy a váltókat nem ő csalta ki a károsoktól, hanem azok *Weisz* Simon ügynöknek adták át a két váltót. Az üzlet maga erőszakosan volt kötve. S ő rendezte volna a dolgot, ha a katasztrófa be nem áll. Különben az üzlet kötésekor már üzleti zavarban volt s a csere ezért maradt el. Csalási szándéka épen nem volt. Ő a két váltót lejárt váltók rendezésére fordította.

Egy másik csalást

Kocsis József dunaszekcsői lakos kárára követett el *Adler*.

A káros egy szecsavágót vett 25 frtért és egy répvágót 15 frtért *Adlertől*. A szecsavágóért előbb 25 frtos váltót adott, melyet egyesítettek később a 15 frttal s negyven forintos váltót irt másodsor alá. De *Adler* a huszonöt forintos váltót nem váltotta ki ez újabb váltóval s így károsította meg 25 frttal. Kéri a kár megtérítését.

Adler Sándor mindezt beismeri, csak azt mondja, hogy a többször megújított 25 frtos váltó utóljára már akkor járt le, mikor ő Amerikában volt. Ily csekély összegért nem is károsította volna meg *Kocsist*.

A mohácsi takarékpénztárra megjegyzi a vádlott, hogy a vádlevélben foglalt károkon kívül a takaréknak tegnap még egy jegyzéket terjesztett elő, mely szerint a kára még 4900 frtot tesz ki. Erre megjegyzi, hogy a takaréknak egyáltalán nem fog károsodni, mert minden biztosított volt a számára, betáblázás és reális garanciák által. A baranyamegyei hitelintézet szintén nem fog károsodni. Szintén jelzalogilag van biztosítva minden követelése.

A tanuk közül csak *Tóth* Gábor, *Kocsis* József és *Kocsis* Illés eskettek meg, mire a végtárgyalás egynegyed egy órakor a mai napra befejeződött.

Holnap 9 órakor folytatják a végtárgyalást, a mikor is hét esetet vesznek tárgyalás alá.

Fűszerkereskedők egyesülete.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. január 24.

A pécsi kiskereskedők közül 71-en vasárnap délután a *Scholtz*-féle sörcsarnokban, egyesület alakítása végett, értekezletre jöttek össze, melyen több itteni fűszerkereskedő is megjelent. Az érdekeltek ifj. *Részánnyay* Jánost kérték fel az értekezlet vezetésére, ki azt a következő beszéddel nyitotta meg:

Tisztelt Kartársaim!

A ki kereskedelmünk nehézségein nem úgy zökkenik keresztül, mint a kocsi a rögön, hanem vizsgálja a bajok okát s szétszedi az okot tényezőire, el kell hogy szomorodjék azon tehetetlenségen, melyre a helyi kereskedelmünk kárhozható van.

Általános a panasz, hogy nincs erőnk segíteni bajunkon, hogy nem vihetünk ki semmit, piacunk hanyatlik, a verseny tarthatatlan, a kereskedői pályára készülő ifjuságnak kiképzésére szolgáló szakiskolánk nincs.

És mindezen nem tudunk segíteni, bár ismerjük a baj okát, de nincs módunkban ezek elhárítására még a meglevő eszközöket felhasználni sem.

Nincsen meg az a központ, mely a heverő anyagi és értelmi erőt összegyűjtené, mely kereskedelmünk fejlesztésére és ennek emelésére szükséges tényezőket egyesítené, érintkezési, tömörülési és művelődési helyül szolgálna, hol a helyi kereskedelem szükségletei megvitathatók s így egyesült erővel láthatnánk az akadály és nehézségek elhárításához.

Nincs egyletünk!

Helyi kereskedelmünk rendszerében hiány-

zik a nap, mely vonzerejében egyesítene piacunk föllendítésére a heverő erőt. Mert bár hazánk nem iparállam és benne a mi vidékünk életereje is a földmívelésben gyökerezik, de rég bebizonyított tény, hogy csak az az állam boldog, melynek önálló ipara és kereskedelme van. Iparunk pedig az utolsó évtizedek alatt tagadhatatlanul nagyot haladt. Ezzel pedig kereskedelmünknek lépést kell tartani, mit azonban csak úgy érhetünk el, ha egyesülünk s így közös erővel látunk a munkához.

Létesítsünk kereskedői egyesületet!

Legyen ez a mai nap a munka első napja, ez összefüvetelünk az első lépés az eddig elmulasztottak helyrehozására és piaci kereskedelmünk fellendítésére, a mely munkában szívből üdvözlöm Önöket, mint kartársaimat s kérem Önöket, támogassák egész erejükkel, minden tehetségükkel törekvésünket, melylyel első sorban egy kellemes otthont kívánunk szerezni kereskedőinknek s célunk, városunk kereskedelmi életének emelése.

Hiszem, hogy e munkában nem maradunk magunkra, hogy hazafias törekvésünkben úgy e város közönsége, helyi hatóságaink, de leginkább a kereskedelmi és iparkamara, támogatni fognak bennünket!

Majd felteszi a kérdést, ohajtják-e a jelenlevők, hogy helyben egy kereskedői egyesület alakíttassék? Lelkes igennel válaszoltak erre s nyomban megválasztották ideiglenes elnöknek ifj. Rézbányay Jánost, jegyzőnek Rözge Istvánt. A jegyzőkönyv hitelesítésére Gyimóthy Gyula és Hawk Antal kérték fel.

Választottak még egy 12 tagu bizottságot, az alapszabályok kidolgozására.

Többek kívánságára azonban, tekintettel a már itt az első értekezleten megnyilatkozott nagymérvű érdeklődésre, több pontjában tárgyalás alá vették az alapszabályokat.

Élénk eszmecsere fejlődött ki már a címnél. A jelen voltak legnagyobb része kiskereskedő volt s ezek természetesen, egy az ő saját üzleti érdekeiket védő és törekvéseiket előmozdító társulatot kívánnak, esetleg kisebb keretben, szerényebb munkakörrel. Ezek a mondottak cimbéli kitüntetésé végett, kiskereskedők egylete címet akartak adni az alakuló társulatnak.

Hirschler Mór indítványára azonban, midőn hosszabb és többszöri felszólalásai után sikerült meggyőznie a kiskereskedőket, hogy az ő üzleti érdekeik teljesen azonosak a fűszerkereskedők érdekeivel, belenyugodtak, hogy a cím: »Pécsi Fűszerkereskedők Egyesülete« legyen.

Gyimóthy Gyula csak kereskedők egylete nevet akart adni a társulatnak s azt kívánta, hogy abba minden kereskedő felvehető és egyenjogu tagja legyen.

Ez azonban sorra megszólaltatta még az eddig csak hallgató tagokat. Számtalan indítvány mellett és ellene. Végre Lehner János közvetítő indítványát fogadták el, s így tagja lehet minden önálló fűszer- vagy kiskereskedő; míg a más szakmához tartozó kereskedők, pártoló tagjai lesznek a társulatnak.

A vidéki kereskedőkre nézve azt határozták, hogy azok rendes és pártoló tagjai lehetnek s kevesebb tagdíjat fizessenek, mint a helybeliek. Ezek évi tagdíja 4 frt, amazoké 2 frt, valamint a pártoló tagok is ennyit fizetnek.

Szóba került a választandó ügyész is, de határozott többség kivehető nem lévén, a szavazás elkerülése végett, ezt az alakuló közgyűlésre halasztották, valamint az elnök és a tisztikar megválasztását is, mit az alapszabályok kidolgozása után azonnal egybehívják.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbbi beküldeni.

Hirek.

Pécs, 1899. január 24.

A don Juan furfangja.

Egyik közeli községben történt.

Virág József, a daliás Virág József megszerette Szabó Gábor uram karbunkulus szemű nótás menyecskéjét. Akire azonban vigyázott az ura, mint a szeme világára, mert hogy kikapós és szerelmes hajlandósága volt az asszony.

A minap végre mégis túljárt a menyecske az ura eszén s alkonyat táján találkozott a szerelmes legénynyel. Csak úgy a kiskapuban állt meg vele egy-két szóra, forró ölelésre, ideges sietséggel. Virág József aztán elballagott a nagy koresmába s cigány mellett várta be az éjszakát.

Ekkortájt történt, hogy Szabó Gábor hirtelen fölriadt a mély álmából. Valami gyanus neszt hallott az udvarról. Visszafojtott lélekzettel figyelt a zajra, mely mindjobban erősödött. Aztán ébresztgette a feleségét:

— Zsuzsa te, lelkem baj van, — szolt a férj.

A menyecske álmosan nyújtzkodott, majd rémüldözve ült föl az ágyában. És hallgatózott.

— Baj van háf, mondta félős rettegéssel — nézzen ki kend az istenért.

Férjemuram hűmögött, gondolkozott, de végre is kezébe kapta a görcsös somfabotot s odasündörgött az ablakhoz. Félrelibbentette a firhangot s kitekintett a fehérejszakába.

— Jézus Máriám — szisszent föl ijedten — lopják a disznókat!

Aztán végső elszántsággal rántotta föl az ajtót, s kifutott a tornácra. Pár pillanat alatt már az utca távoli részéről hallatszott a kiabálása:

— Emberek, segítetek, hajtják a disznóimat. Emberek!

A hang mind messzebről hallatszott.

A jámbor kocák pedig, számszeriut öten vidám rölögéssel ügettek a férj előtt a fölfagyott székéruon.

Otthon a háznál pedig ezalatt Virág József nevetve számlálgatta a csókokat, amiket a kackiás menyecske cuppantott a szemére, orcájára. A boldog ölekezés közben óvatosan tekingett ki hébe-hóba az ablakon Sz. Gáborné. Aztán kacagott, ilyenkor a könye is kicsordult belé.

— Valahol az alvégen járhat. Gyere csak, idehallik a jajgatása.

— No ezt rászédtem a disznáival szolt most a legény nevetve.

És szállt a csók javában, míg Szabó Gábor uram valahol a határon elébe került a hizóinak. De tagadhatatlan, nagy segítségére voltak a strázsák, a kiket el is hitt magával kis pálinka-italra.

— Csak iszen a tolvajt is elcsiphettük volna.

— Bézony — adták vissza a szót úgy bajusz alatt az éjszaka órei.

És ahogy zörgetett az ajtón, csak nem akart megnyitni. Ez pedig gondolkozóba ejti az embert.

— No itt baj van, — mormogott a gazda s nekifeszítette széles vállát az ajtónak.

Recsegett-ropogott az ódon alkotmány s egyszer csak amint beszakadt — ott állt a küszöbön fokossal a kezében Virág József.

A szegény kis menyecske egyébként most otthon van az anyjánál. Szabó Gábor pedig egy pécsi fiskálisnál járt ma bizonyos valókereset irányában.

Napirend 1899. január hó 25-én.

Naptár: szerda, január 25. — Róm. kath.: Pál ford. — Prot.: Pál ford. — Görög-kel.: (jan. 13.) Hermil. — Zsidó: Schebat 14. — Nap két 7 óra 36 perckor; nyugszik 4 óra 49 perckor. — Hold két 4 óra 49 perckor délután; nyugszik 7 óra 31 perckor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorologiai intézet jelzése szerint: enyhe, száraz, ködös idő várható.

Keresk. ifjusági Kaszinó társasvacsorája saját helyiségében.

Színház: »Váljunk el«, vigjáték.

— (Requiem Dulánszky püspökért.) A három évvel ezelőtt elhunyt Dulánszky Nándor megyés püspök lelkiüdvéért a székesegyházban ma gyászmisét olvastak. A requiemet maga Hetyey Sámuel megyés püspök tartotta Hanny Gábor és Spiess János kanonok segédlete mellett. A gyászmisén részt vettek még: Walter Antal kanonok, Wurster Antal püspöki irodaigazgató, Igaz Béla püspöki titkár, Mayer György és Vörös Nándor karkáplánok is.

— (A »Pécsi Dalárda«) február hó 1-én (szerdán) a »Vigadó« termeiben tartja táncal egybekötött alapszabályszerű dalestélyét. Műsor: 1. »Ünnepi dal« Huber K.-tól. 2. Népdalok dr. Horváth Á.-tól. 3. »Holdvilág« Abt F.-tól. 4. »Nyisd ki anyám...« Gaál F.-tól. Az estélyen a pártoló tagok csupán szorosán vett családjaikkal jelenhetnek meg. Igazolással a felvételi-jegy vagy legutolsó nyugta kívánatra felmutatandó. Kik az egyesület pártoló-tagjai sorába felvételt akarnak, ezen szándékukat a dalárda választmányának, vagy működő-tagjai egyikének tudomására hozni sziveskedjenek. Kezdeté esti 8 órakor.

— (Zene-iskola.) Löhr Vilmos, városunk ismert zenésze, mióta szembaja gátolja a nyilvánosság előtt való föllépésben, azon fáradozott, hogy egy fiatal hölgyekből álló zeneiskolát hozzon létre. Eddig kevesen vannak a jelentkezők, de ha a közönségünk fáradságot vesz magának szerda s szombat délután 3 órakor a belvárosi iskola zenetermébe járni, hogy ott a fiatal hölgy-muzsikusok rövid idő alatt elért szabatos s összhangzatos hegedűjátékát meghallgassa, bizonyára sok édes mama fogja leánykáját a kitűnő mester zenei oktatására küldeni.

— (A pécsi Polgári Casino) szombaton este érdekes műsorral társas estélyt rendezett a saját helyiségében. Pontban nyolc órakor vette kezdetét az estély, melyet Vörös Nándor nyitott meg magyar dalokból összeállított ábránd és variációkat adva elő. Ezután Haksch Lajosnak a »Paradicsom szonett« című humoros felolvasása következett. Majd a »Douglas Archibald« című balladát énekelte Taky Gyula, Eckhardt Antal zongorakísérete mellett s ezt követőleg közkívánatra Taky Gyula és neje egy csinos duettel toldották meg a műsort, melyet Haksch Lajos által Eckhardt Antal zongorakísérete mellett előadott »Borura derü« című két tréfás énekszáma fejezett be. A szép számú közönség a műsor minden egyes számát lelkesen megtapsolta.

— (Az idei őszi hadgyakorlatok) színhelye a Dunántúl lesz. Nagy Kanizsa és Zala-Egerszeg környékén fognak a hadtestgyakorlatok lezajlani és azokon a budapesti, pozsonyi, bécsi és gráci hadtestek fognak részt venni. Oly nagyok lesznek tehát a hadtestgyakorlatok, mint legutóbb ezelőtt két évvel, amikor szintén két-két hadtest állott szemben egymással. A király főhadiszállása Zala-Egerszegen lesz. Tervbe van véve, hogy a király Zala vármegyéből Pécsre is átrándul, hogy megtekintse a honvéd hadapród iskolát és esetleg innét Bellyére megy, Frigyes kir. herceg birtokára, szarvasvadászatra.

— (Elhunyt plébános.) Folyó hó 23-án este 9 órakor hunyt el Nagynyáradon Obadich Ferenc ottani plébános. Hosszu és kinos baj gyötörte, mignem a halál megváltotta szenvedéseitől. Obadich 1846-ban született Pécsen, ahol atyja karmester volt; 1869-től Bellyén lelkészkedett, 1870-től vörösmarti és 1879-től nagynyáradai plébános volt.

— (A szászvári kath. olvasókör) vasárnapi táncmulatsága igen jól sikerült. Szép látvány volt, midőn a cifránál-cifrább öltözetű menyecskék és leányok a táncterem

helyiségében megjelentek. A fiatal emberek azonnal táncra perditették őket s jókedv és rózsás hangulat mellett kivilágos kivirradtig mulattak. Az egylet javára 20 forint tiszta jövedelmet hozott a táncmulatság.

— **(Tisztújító közgyűlés.)** A villányi ipartestület a napokban tartotta tisztújító közgyűlését. Megválasztottak: elnöknek *Steibler András*, alelnöknek: *Mágel Ádám*, pénztárnak *Dobenigg József*, jegyzőnek *Renglaub György*.

— **(Táncestély Villányon.)** A villányi ifjuságnak a »Worlicsek«-féle szálloda termeiben tartott ez idei első táncestélye igen szépen sikerült. A derék rendezőség mindent elkövetett a mulatság sikeréért. A tánc egész reggeli 5 óráig tartott. Az első négyest 60 pár táncolta. A terem ez alkalomra pazarul volt diszitve és fényesen kivilágítva. A zenét *Kórodi Károly* pécsi zenekara szolgáltatta. Ugyancsak fáradhatatlan kellett neki huzni, mert a táncolási kedv nagy volt. A rendezőség jelvénye egyszerű, de igen izléses volt. A szép számmal összegyűlt hölgyek neveit tudósítónknak csak részben sikerült följegyezni. Ott voltak a leányok közül: *Spitzer Gizella*, *Veisz Gizella* (Bar.-Monostor), *Töröki nővérek* (Lapáncsa), *Papp Mariska* (Pécs), *Auguszt Gizella* (Pécs), *Varju Irénke* (Bar.-Nagy-Harsány), *Flack nővérek*, *Proksch Izabella* (Baranyavár), *Koch Zseni* (Mohács) *Bölcskey Margit* (Budapest), *Kempfner Riza*, *Klein Fanni*. Asszonyok: *Proksch Ártorné*, *Bölcskey Gyuláné*, *Schwabach Sándorné*, id. *Spitzer Hermanné*, *Weisz Mórné* (Bar.-Monostor), *Töröky Mihályné* (Lapáncsa), *Weimann Józsefné*, *Seiler Gáborné*, *Papp Istvánné* (Pécs), *Szedlák Antalné*, *Varju Edéné* (Bar.-Nagy-Harsány), *Flach Mórné*, *Bleijer Lajosné*, *Schuth Vincéné*, *Günc Gézané*, *Belgráder Vilmosné*, *Veingoldner Rezsóné*, *Gyimóthy*

Jákóné, *Tauszig Vilmosné*, *Heller Adolfné*, *Berger Dénesné*, *Schuth Vilmosné*.

— **(Magyarországi munkások nyugdíj-egyletének kaposvári)** fiókja február hó 4-én (szombaton) az ipar-vendéglő összes helyiségében jótékonycélu, zártkörű táncestélyt rendez. Kezdeté 8 órakor. Beléptidij személyenkint 1 korona, családjegy 2 korona. A tiszta jövedelem a nyugdíj-egylet kaposvári fiók tagjainak hátramaradt árvái és özvegyei segélyezésére fordítatik. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak.

— **(Eljegyzés.)** Eilinsfeld Lajos pécsi lakos, iparos, eljegyezte *Farkas György* szigetvári iparos leányát, *Terézt*.

— **(Elhullott ló az utcán.)** Schlesinger Salamon birjáni lakosnak egyik lova a napokban elhullott. Schlesinger az elhullott lovat kivitette a dögterre, az esetről azonban nem tett jelentést a hatóságnak, minek folytán a ló temetetlen maradt a varjuk és kóbor ebek martalékeként. E súlyos közegészség elleni kihágás miatt — egy beérkezett feljelentés folytán — most a járási főszolgabírói hivatal fogja Schlesingert számoltatni.

— **(Tisztújító közgyűlés.)** A sásdi társaskör most tartotta meg tisztújító gyűlését. Elnök hiányában *Reberics Imre* igazgató ecsetelte a múlt évről a társaskör működését, azután a társaskör vagyonáról számolt be, volt pedig az 1898. évben bevétele a körnek 955 lrt. 8 kr., kiadása 729 lrt. 76 kr., készpénzmaradványa 225 lrt. 37 kr. A számadást 3 tagu választmány átvizsgálván, minden a legnagyobb rendben találtatott, miért is *Rebericsnek* jegyzőkönyvileg köszönetét és elismerését nyilvánította. Körelnök *Lackovics Antal* lévén, felhívta a közönséget, miszerint a szavazást a megválasztott bizottságnak a választók ad-

ják be, Elnök lett *Borsitzky Imre*, igazgató dr. *Jakab Lajos*, pénztárnok *Reberics Imre*, jegyző *Duronelli József*, ellenőr *Papics Ede*. Választmányi tagok lettek: *Lackovics Antal*, dr. *Stein Ferenc*, *Máthé Ödön*, *Varga Jenő*, *Ónódi Károly*, dr. *Barna Lajos*, dr. *Krausz Győző*, *Mauthner Adolf*, *Mózesy Géza*.

— **(Találtatott.)** A tegnapi nap folyamán a belvárosban egy zálogjegyet találtak. Igazolt tulajdonosa a rendőrségnél átveheti.

— **(Elfogott tolvaj.)** Gyöngy községben a napokban *Müller Jakab* ottani lakos padlásáról ismeretlen tettesek egy zsák lisztet elloptak. A káros feljelentése folytán megindított nyomozás folyamán sikerült a tettest ifj. *Ehring János* személyében felfedezni. A tolvajt letartóztatták és átadták az illetékes bíróságnak.

— **(A gondatlanság következménye.)** Szinity Márton mohácsi lakos udvarában a napokban kigyuladt egy istálló teteje, melytől csakhamar egy melléképület teteje is tüzet fogott. Ugy az istálló, mint a melléképület és a benne volt gazdasági eszközök és takarmány porrá égtek. A megejtett vizsgálat kiderítette, hogy a tüzet *Kovács Éva*, a káros feleségének vigyázatlansága okozta, ki fedetlen lámpával járt az istállóban s azzal az ott felhalmozott szalmát felgyújtotta. A gondatlan asszony ellen a hatóság hivatalból emelt panaszt a mohácsi járásbírósnál.

— **(Katonai hír.)** A m. kir. honvédelmi miniszter rendeletéből a szolgálati, illetve védkötelezettség teljesítése után viselt tiszti rendfokozatuk megtartása nélkül a honvédség kötelékéből saját kérelmükre elbocsáttattak: *Porubszky Ottó*, dr. *Schöbitz Ferenc* és dr. *Huszár Sándor* pécsi 19-ik honvédegyezredbeli tartalékos hadnagyok és *Pósch Leo*, pécsi 8-ik honvédegyezredbeli tartalékos hadnagy.

— Bevásárolni akarok, felelte Frank, szétnézve a raktárban, talán van önnek . . .

— Minden uram, mit az Egyesült-Államok világhírű ipara, a gazdag természet, valamint a párisi divatárusok felülmulhatlan izlése létrehozhat. Tessék körülnézni uram — a mi raktárunk legnagyobb az országnak ebben a részében és newyorki hasonló üzletekkel összehasonlítható.

— Akkor sajnálom, hogy szükségleteimnek csekély volta lehetetlenné teszi, hogy üzletének gazdagságából előnyt merithessek, válaszolta Frank nevetve.

— Természetesen uram. Azonban a legkisebb bevásárlásnál is csak dicsérheti a minőséget. Jelszavunk: a legjobból is csak a kiválasztottat és legkitünőbbet. Egyenes összeköttetések a világ legnagyobb kereskedőhelyeivel

— Mister Twysten nincs itthon? szakította meg Raffles a szép Bob beszédáradatát. Egy régi adósságot akarom kiegyenlíteni és személyesen beszélni vele.

A szép Bob orrát csavargatta és egy bocsánatkérő mozdulatot tett Frank felé.

— Ott, mondta azután leereszkedő arccal mutatva ujjával vállá mögött hátra, ott van a szobája, jó ember.

— Kilagozott majom! mormogta Raffles fogai között, mialatt a raktárt elhagyta.

— Ilyen emberekkel szemben egy a miállásunkbeli, soha sem feledheti el állását és műveltségét, nemde hadnagy? fordult a fiatal ember ismét Frankhoz. Kegyed meg fogja ez embernek bocsátani, a miért olyan neveletlen volt és megszakította beszédünket, már ő nem tehet másképp. Most pedig szabad tudnom, hogy mivel szolgálhatok?

— A »Mary Jane«-val Baltimoreból.

— Erre a névre nem emlékezem, hogy olvastam volna a hajók lajstromában.

— Nem is lehetséges, uram; akkor még alig élt, mert a »Mary Jane« huszonhatév előtt pusztult el.

— Úgy, úgy, szólt Frank, miközben a csolnakba lépett. Mikor leszünk Osceolában?

— Jó szél mellett másfél óra alatt.

Maggy a férfiak közeledtekor visszahúzódott, úgy, hogy Frank csak egyetértő pillantást válthatott vele, melyre a leány egy alig észrevehető mosolylyal válaszolt, mely pajzán napsugárként futott át arcán. Raffles épen elfoglalta helyét a kormánynál s készült ellökni a csolnakot, midőn egy, a közelből hallatszó kiáltásra lett figyelmes. Ez Billtől eredt, ki a ház ajtaja előtt állva intett a korcsmárosnak.

— Egy pillanatra uram, szólt ez, mindjárt itt lesznek ismét. Maggy, menj be a házba.

Mialatt a fiatal leány hallgatva engedelmeskedett, Bill és Raffles körülbelől félúton találkoztak.

— Mit akarsz tőlem? kérdezte az utóbbi halk hangon.

— Hozz nekem néhány font puskaport Twystentől.

— Minek az neked?

— Majd megtudod később, szólt Bill, jó célra fogom használni.

— Hm, épen úgy nézel ki, mondta Raffles. Hanem jól van, nekem az mindegy. Tehát körülbelől mennyit?

— Tíz-tizenöt font elég lesz, azt hiszem.

— Jó.

Raffles ismét a csolnakba lépett, kifeszítette a vitorlát és a karsu jármű kiindult az Albemarle-öbölből.

— **(Betöréses lopás.)** Bogadics Péter belvárdi lakos házába a napokban alkulcs segélyével belopódzott Balogh József ottani lakos és feltörte a szobában levő szekrényt, melyből Bogadics Péter ezüst óráját és tizenhat forint készpénzét ellopta. Balogh Józsefet a káros feljelentésére letartóztatták, de tagadja, hogy ő követte volna el a betöréses lopást. Tagadása azonban mit sem használ, mert megtalálták nála az alkulcsot, melylyel Bogadics Péter lakásának ajtaját kinyitotta. Most majd a bíróságnál számoltatják a betöréses lopásért.

— **(Késelés zeneszó mellett.)** Imre Gáspár és Kovács István kékesdi lakosok f. hó 22-én együtt mulattak a falu korcsmájában egy szál cigány hegedűjének visító hangjai mellett, midőn belépett a korcsmába Gergye György és fia Gergye János, kik már alaposan kapatosak lévén, bele kötöttek a mulatozó emberekbe. A borgőzös fejű embereknek nem kellvén sok biztatás, csakhamar verekedésre fordították a dolgot, miközben hegedűszó mellett Gergyeék alaposan megkéselték Imre Gáspárt meg Kovács Istvánt, kik a felvételét orvosi látélet alapján panaszt emeltek a késelő emberek ellen a pécsváradi járásbírósnál, ahol bizonyára zeneszó nélkül fogják a támadókat elítélni.

— **(Kézrekerült tolvajok.)** Rigó János, Király István, Gyenes Péter és Nikola Pál dunaszekcsői szigeti és Szalánka Mihály baracska lakosok panaszt emeltek, hogy még mult év december havában ismeretlen tettesek elloptak tőlük egy-egy kas méhet. Dacára annak, hogy a késő feljelentés folytán a tolvajoknak elég idejük maradt tettük leplezésére, a csendőrségnek csakhamar sikerült a tettes nyomára jutni. Az ellopott méhek kaptárait megtalálták Horváth András duna-

szekcsői lakosnál, ki kihallgatásakor azt vallotta, hogy azokat Andok Mihálytól vette. Andok Mihály, kit szintén sikerült kinyomozni, tagadja a lopást, azonban az orgazda vallo-másával szemben természetesen hiába. A tolvajt, valamint az orgazdát letartóztatva átadták az illetékes bíróságnak.

— **(A csirketolvajok.)** Szelics Ilia és Bosnyák Markó dunaszekcsői lakosok panaszt emeltek a napokban, hogy ismeretlen tettesek udvaraikból négy darab tyukot és hat darab csirkét elloptak. A tetteseket sikerült tegnap Miklova József és Szemelác István személyében letartóztatni, kiket tettük beismerése után átadták a bíróságnak, hol drágán fogják az olcsón szerzett pecsenye árát megfizetni.

— **(A bellyei önk. tűzoltó egyesület)** bálja fényesen sikerült. Ugy a vidéki, mint a helybeli jelenlevők igen jól érezve magukat — kivirradtig együtt maradtak s az »Ádám« jó zenekarának közreműködése mellett járta a tánc. De az anyagi siker sem maradt el, több, mint 40 forint tiszta jövedelme maradt az egyesületnek, a mely persze nagy részben a felülfizetők jóindulatának róható fel. Felülfizettek: Bazzay Béla 3 frt 60 krt, ifju Gruber István 1 frt 60 kr, Bálint Imre 1 frt 20 kr, Virovatz Sándor 1 frt 20 kr, Schweiger János 70 kr., Hermann és D. Weis, Grünhut József, Néher Béla, Szontag Gy., Tarr József, dr. Kiss Emil, Dömötör Lajos, Bálint István, Keresztes Gyula, Bálint István bíró, Csepán János, Ecsedi J.-né, Hofmeister A. 60—60 krt., Bodonyi Dezső, Molnár István, 50—50 kr. Lang Lipót, Hanzer Ö.-né, Narancsik József 40—40 kr., Holpert B. György, 30 krt., Hofmeister József, Török N., Spangl J., Vizek I., Sveiger József, Szlavik, Bumbi V., Angyal Imre, Patai J., Henzler, Horvát Antal, Szimendics, Póra J., Kocsis J. 20—20 kr.

Dirbach, Lendvay Endre, Kőrösi J., Goldstein N., Győry János, Gáspár István, Esker József, Csapay J., Süllős Sándor, Schmidt J., Kovács S. Angyal Sándor, Becker Lipót, Herger, Ritter Anna, Ratt Helén, Ritter J., Gréger J. 10—10 kr.

— **(Névmagyarosítás.)** Stern Géza, m. á. v. hivatalnok, hidegkut-gyönki lakos vezetéknévét — belügyminiszteri engedéllyel — Szászra magyarosította.

— **(Elhalasztott közgyűlés.)** A pécs-baranyai vendéglősök ipartársulatának évi rendes közgyűlése ma délután 3 órára volt kitűzve a Vigadó nagy termében. Mivel azonban a tagok határozatképes számban nem jelentek meg, a közgyűlést elhalasztották s egy újabb határnapra fogják meghirdetni, a mikor is a közgyűlést — tekintet nélkül a megjelentek számára — meg fogják tartani.

— **(Szület januáriusban.)** Verőfényes, napsugaras világot élünk. Valóságos tavaszi idő járja és kételkedve nézzük a kalendáriumot, hogy nem téved-e, a mikor azt állítja, hogy januáriusban vagyunk. De ha nálunk tavasz van, Horvátországban meg épen nyár. Ott virít az ákác és gyümölcsöt érlel a nap. Selce községből azt a hirt kapjuk, hogy egy ottani gyümölcsösben a napokban cseresznye- és szilvaszüretet tartottak.

— **(A legidősebb tengernagy halála.)** John Hay, Anglia legidősebb tengernagyja. kilencvenöt éves korában Edinburgban meghalt. Az elhunyt tizenöt éves korában lépett tengerészeti szolgálatba és részt vett 1840—41-ben a kínai hadjáratokban. Harminckét éve, hogy nyugalomba vonult mint altengernagy és 1879-ik évben, már midőn nyugdíjazva volt, érte azon kitüntetés, hogy Viktória királyné tengernagygyá nevezte ki.

XI.

Egy, az erdőben vágott tisztáson feküdt a kicsiny város, melynek Osceola volt jóhangzásu neve. Ötven gerendákból összerótt kunyhó és fehérre mázolt deszkaházikó szabálytalanul elszórva a jókora területen, közepén egy mázolatlan deszkákból készült templommal, egy posványos főutca és egy ezt egyenes irányban átmetsző fasor, melyben faburkolatu utat kíséreltek meg készíteni, körülbelül ez az egész, a mit a hely külső képe nyújt.

A nap délpontja felé közeledett és Twysten áruraktárának ajtajában állott, kezét könyékig szürke nadrágja zsebébe sülyesztve, jobb szájszegletében égő cigarettával s néhány keselyüt nézett, melyek a város felett keringtek, valószínűleg egy elhullott tehenet pillantva meg, melyet gazdája fekve hagyott az uton, a hol összeesett. Minek is hurcolta volna onnan tovább? A keselyük jó egészségügyi felvigyázók, majd gondoskodnak róla.

De valószínű, hogy Twysten gondolatai nem a keselyűkkel, hanem valami fontosabb dologgal foglalkoztak, mert egész valóján látható nyugtalanság vett erőt. Válto-gatta fáradt lábait, szivta a rég kialudt cigarettát, majd állat dörzsölte kezével, majd fogait piszkáta zsebkésével,

azután ismét zsebredugta mindkét kezét, hogy ideges mozgolódását néhány pillanat múlva újból megkezdje.

A szép Bob a tágas raktárban ült az áruasztalon, lábait lógázza és egy könyvet olvasott, mely őt különösen érdekelni látszott.

Csak akkor zavartatott meg a foglalatosságában, midőn Twysten hirtelen felé fordult és aggodalmas hangon mondta:

— Te Bob, ott jön Raffles a hadnagygyal, mi hozza őket ide?

— Raffles? — szólt Bob kicsinylő mosolylyal. Az nekem mindegy uram. Egy olyan nyers és képzetlen ember engem nem érdekel. El fogok távozni. Egy gracióz mozdulattal végigsimitotta beolajozott fürteit és leugrott az áruasztalról.

— Ne csinálj ostobaságokat Bob, szólt Twysten, én a hadnagyot gondolom.

— Az már más, szólt Bob, egy hadnagygyal érintkezhetik az ember, anélkül, hogy ez hátrányára válnék.

— Tehát maradj a raktárban. Ha Raffles valamit akar velem beszélni, küld szobámba. Előbb tudni akarom, miért jött a hadnagy.

Ezzel a kereskedő eltávozott egy a ház belsejébe vezető ajtón keresztül. Bob imponáló tartásba helyezkedett, melylyel nagy hatást vélt elérni és így várta a jövevényeket, kik nemsokára ezután a raktárba léptek.

A szép Bob affektált szándékossággal nézte végig a halászt, mintha az csak levegő volna és rögtön Frankhoz fordult.

— Felajánlhatok kegyednek egy széket uram? és mivel szolgálhatok?

— **(Megharapta a kutya.)** *Fuchs* Béla, tizéves fiú, ma délután az indóház-utca 13. számú házában egy kutya a jobb lábán megharapta. A megharapott fiú sebét az irgalmasok kórházában kiégették; a kutyát pedig a rendőrség a gyepmesteri telepre szállította, hol orvosi megfigyelés alatt áll.

— **(A híres ember.)** Egyik elemi iskolában történt meg az alábbi mulatságos história. A tanítónő fölszólít egy szőke leánykát és megkérdezi tőle, hogy mi a neve, kinek a leánya. A leánya — egy ismert kormányparti nagyság gyermeke — elmondja pontosan a nacionálját és a mikor arra a kérdésre kell válaszolnia, hogy mi a papa foglalkozása, csak ennyit mondott:

— Híres ember!

— Ugy! — szólt a tanítónő — és kitől tudod te ezt, gyermekem?

— Kitől? Hát a papától.

— **(Az iparostanoncok nyilvántartása.)** Báró Dániel Ernő valamennyi törvényhatósághoz a következő átiratot intézte: Tapasztaltam, hogy körrendeletem ama kijelentése, hogy az 1884. XVII. törvényekben foglalt ipartörvénynek a tanoncok felvételét, oktatását és elbocsátását, továbbá a segédek alkalmazását és nyilvántartását, valamint a munkakönyvvel való ellátást tárgyazó rendelkezései a vasuti javító műhelyekre továbbra is alkalmazást találnak, félremagyarázásra szolgáltat s annak végrehajtása az 1884. XVII. törvények 183. szakaszának g) pontja szempontjából akadályokba ütközik. Tekintettel tehát arra, hogy az idézett törvényszakasz nevezetesen az 1884. XVII. törvények 183. szakaszának g) pontja szerint a vasuti, gőzhajó- és csatornavállalatok nem esnek az ipartörvény rendelkezései alá s így az üzemük szerves kiegészítését képező berendezések nem tekintendők ipartelepeknek, a felmerülhetők kételyek s végrehajtási nehézségek eloszlátása céljából fentebb idézett körrendeletemet oda módosítom, hogy a vasuti javító műhelyekre, mint a vasuti üzem kiegészítő részére, amennyiben nem üzletszerűleg, hanem kizárólag az azt fentartó vasutvállalat részére dolgoznak, az 1884. XVII. törvények 183. szakaszának g) pontja alapján az ipartörvény rendelkezései semmi tekintetben sem nyerhetnek alkalmazást. Felhívom a törvényhatóságot, hogy erről a területén levő elsőfoku iparhatóságokat alkalmazás végett megfelelő módon értesitse.

Asztma végre gyógyítható.

Schiffmann R. dr. bizonyítja szerében való bizalmát, mert ezt ingyen adja.

Schiffmann Rudolf dr., a tüdő- és torokbajok elismert specialistája, több mint 30 esztendei gyakorlata idején kétségkívül több asztmaesetet és azzal egybekötött betegséget kezelt és gyógyított, mint bármely más orvos. Tudatja, hogy egy szert végre olyannyira tökéletesített, hogy nemcsak gyors javulást hoz még a legrosszabb esetekben is, hanem számtalan ugynevezett gyógyíthatatlan esetet is teljesen meggyógyított. Schiffmann dr.-nak teljes bizalma van szeréhez és hogy másokat is annak előnyeirel a legbiztosabb és leghatásosabb módon meggyőzzön, nyilvánosságra hozza, hogy a Schiffmann-féle asztma-kurából tekintélyes próbacsoportot minden szenvedőnek ingyen juttat, ki neki címét levetve az alábbi hirdetés közzétételétől számított 5 napon belül megküldi. Ily kedvező alkalmat, hogy e híres és annyit ígérő szert díjtalan megszerezhesse, kell, hogy minden szenvedő késedelmezés nélkül megragadjon. Cím: Dr. Schiffman R. magyar raktára, Budapest, Király-utca 12.

Az aranyláncok kiegészítő részét szokta képezni a zsuzsuban levő ékkő. Az ilyen ékkövet elárusításakor az aranyművesek elkülönítik az arany sulyától, ami természet-

tes, mert a kő sulyos és olcsóbb, mint az arany. Azok azonban, akik aranyláncokat kéz alatt szoktak eladni, zsuzsuban levő követ rendszeresen hozámérik sz aranyhoz és így a vevő, ha állítólag olcsón veszi is, tényleg mégis rossz aranyláncot és ékszert akar venni, az ne legyen másodkézből, hanem forduljon *Schönwald* Imre pécsi aranyműveshez aki nemcsak jóminőségű aranyat ad, de az ékkövek sulykülönbségét is leszállítja és a facon-ért is a lehető legkevesebbet számít. Ezenkívül felel is azért, hogy az ő aranya a fémjelzésnek megfelelő finomságu, amiről a kéz aatti vásárlásoknál sohasem lehet az ember bizonyos.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. január 24. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 63.8 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 2.7 °C

maximuma: 11.8 °C

minimuma: 2.1 °C

Párányomás: 4.8 mm.

Relatív nedvesség: 85

Felhőzet: ☉

Szélirány s erő: W. 1

Csapadék 24 órai:

Változás nem várható.

Dr. Czires.

Művészet, irodalom.

○ **Hunyady József jutalomjátéka** alkalmából a színház nézőterét tegnap este szép számú közönség kereste fel, mely lelkes óvációkban részesítette a kedvelt baritonistát. Hunyady József színre léptekor szünni nem akaró tapsviharban tört ki a közönség, miközben a színpadláról egy remek babékoszort bocsájtottak alá, melynek városzinü szalagjain e fölirat volt látható: »A viszontlátásig — Pécs közönsége.« A jutalomjáték alkalmából először Offenbach örökké szépzenéjü operetteje, a »Varázshedű« került színre, melyben az ünnepele Hunyady Józsefen kívül — kinek remek baritonja ismét nagy hatást ért el — sok tapsot arattak Szekula Sárka (Georgette) és Lipcsey Józsa (Antal) szerepében. Lipcsey Józsa Antalja, a tehetséges fiatal énekesnő »Baba«-beli Lancelott-jához hasonló bájos alakítás s kétségben vagyunk a fölött, hogy Lipcsey Józsa a legaranyosabb »Lanszelott« vagy a legbájosabb »Antal«-nak kereszteljük-e el? Annyit azonban határozottan állithatunk, hogy Lipcsey Józsa tegnap este egyszerűen — elragadó volt.

A »Varázshedű« a »Tündérlak Magyarhonban« című énekes népszínmű követte, melyben nemcsak a jutalomjátéka tekintettel, de egyébként is a főszíker Hunyady Józsefet illeti. Méltó partnere volt Örley Flóra, kinek bravuroz énekéről már nem egy dicsérő szót irtunk e rovat hasábjain. Dicséretet érdemelnek még Szohner Olga, ki igen kedvesen játszotta meg Etel szerepét, továbbá Delli Lajos, ki olyan snájdig, fess huszár hadnagyot produkált tegnap este, hogy a nézőtér nem egy herceg baba tekintett esdekelve a mamára, mintha azt mondta volna »... ez a huszár kell nekem!« Jók voltak még Bognár, Bihari, Bérci Gyula és Andorffy. Körösi Jucit pedig, ki Laura szerepében egyébként jól megállta helyét, több komolyságra intjük, mert azzal a közönség előtt indokolatlan nevetéssel, mint a melyet tegnap is megeselekedett, igen könnyen össze lehet ám rombolni azt a csekély illuziót is, melyet a festett falak úgy is csak nagy nehezen tudnak kelteni. (K—r.)

VASUTI MENETREND.

PÉCSRŐL INDUL:

	Gy. v.	Sz. v.	Sz. v.	Sz. v.
Budapestre	8:22	11:41	3:06	11:30
B.-Szt.-Lőrincz	8:48	12:12	3:40	12:07
(B.-Szt.Lőrinczről				
B.-Sellyére v. v. 4:55, tv. sz. sz. 9:15, v. v. 3:46)				
Uj-Dombóvár érk.	9:57	1:32	5:01	1:57

Kaposvár felé ind.

gy. v. 10:08, sz. v. 1:56, gy. v. 6:31, sz. v. 2:15)
(Báttaszék felé sz. v. 3:10 tv. sz. sz. 2:30)

Uj-Dombóvárról ind. 10:04 2:32 5:21 2:56

Budapestre k. p. u. é. 1:25 8:00 8:35 8:20

V. v. Sz. v.

Bárcs-N.-Kanizsa-Bécs felé . . . 8:29 6:34

B.-Szt.-Lőrincz 9:04 7:11

Bárcs 10:51 8:55

N.-Kanizsa 1:29 11:41

Bécs 8:50 8:52

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Gy. v.

Eszék felé 5:35 12:14 4:20 8:18

Üszögh 5:50 12:25 4:34 8:30

Villány érk. 6:39 1:10 5:24 9:18

(Mohács felé sz. v. 7:00 v. v. 10:35 sz. v. 1:55 sz. v. 9:51

Mohács érk. 7:44 11:35 2:39 12:35

Hajó közl. lefelé ind. reggel 8:30, fölfelé este 7:00

Villány ind. 6:49 1:17 5:31 9:23

Eszék 8:08 2:25 6:44 10:40

PÉCSRE ÉRKEZIK:

Sz. v. Gy. v. Sz. v. Gy. v.

Budapestről ind. 9:30 7:15 8:00 3:00

Uj-Dombóvárra érk. 2:45 10:03 1:30 6:21

sz. v. gy. v. sz. v. sz. v. gy. v.

Kaposvárról ind. 1:21 4:11 8:52 1:03 4:44

Uj-Dombóvárra érk. 2:26 4:46 9:52 2:07 5:14

Báttaszékről ind. tv. sz. sz. 9:52 sz. v. 9:53

Dombóvárra érkezik 1:40 12:55

tv. sz. sz. sz. v. sz. v. sz. v. gy. v.

Uj-Dombóvár ind. 5:30 3:10 10:15 2:17 6:26

B.-Szt.-Lőrincz 7:31 4:41 11:34 3:39 7:32

Pécsre érk. 8:18 5:15 12:04 4:10 7:58

Sz. v. Sz. v.

Bécsből indul 6:40 7:40

N.-Kanizsára érk. 1:35 3:42

Bárcsra érk. 4:50 7:21

Pécsre 7:46 9:40

V. v. V. v. Tv. sz. sz.

B.-Sellyéről indul 7:24 6:05 10:13

B.-Szt.-Lőrincz érk. 8:27 7:01 11:25

Pécsre érk. 9:40 7:46

Sz. v. Sz. v. Sz. v. Sz. v.

Eszékről indul 5:34 8:48 12:25 8:15

Villányba érk. 6:48 10:03 1:40 9:46

Mohácsról indul 5:50 9:15 12:20 8:25

Villányba érkezik 6:35 10:00 1:05 9:10

Villányból ind. 6:55 10:13 1:50 9:56

Pécsre érk. 8:01 11:23 2:53 11:30.

Hajó érk. Mohácsra fölülről reggel 7:20, alulról d. u. 5:45.

TÁVIRATOK.

— **A bukás küszöbén.** (A

„Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A szabadelvű pártban is úgy fogják fel a helyzetet, hogy a király *Szell Kálmánt tekinti a kibontakozást eszközölni alkalmas férfinak: ő lesz u kormányelnök.*

A szabadelvűpártban a szakadás a *Pulszky* Gusztáv vezetése alatt álló harci-párt — a Tiszák — és a békepárt között valószínűleg a párt nagy értekezletén fog kitörni.

A bécsi börzén azt a hírt kolportálják, hogy *Bánffy* lemondott és *Szell Kálmán* lett a miniszterelnök.

A *Szell Kálmán* által kieszközölt formula a következő:

Kimondja, hogy az 1867. évi XII. törvények 58-ik paragrafusára alapján *Magyarország jogilag az önálló vámterület*

alapján áll s ma már felállithatnánk a vámvonalat. Ennek kimondásával fenn tartjuk a statusquot 1903. évig. Ha ez idő alatt nem sikerülne Ausztriával alkotmányos uton szövetséget kötni, akkor a statusquo egy évig meghosszabbítatik. A Bánffy által odabigyesztett záradék, az 5-ik szakasz, tehát kimarad és helyébe az utóbbi pont jön.

— **A képviselőház ülése.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőházban ma folytatták a névszerinti szavazásokat. Az első szavazásnál nem voltak százan, csak kilencvennyolcan s újra kellett szavazni. Végül Rakovszky István nagy derűtség közben hivatalosan bejelentette a „Magyar Ujság”-ban tegnap közölt állítólagos ellenzéki inkompatibilitásokat. Saághy Gyula önmagát jelentette be inkompatibilitásért.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. jan. 24.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: —; későbbi szállítás: 9 68. —
Tengeri, májusra: 4 89. — Rozs, márciusra: 7 02. —
Zab, őszre: 5 92. —

Az értéklőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 360.—. — Magyar hitelrészvény: 392 40 —
Államvasut: 364.—. —

Szerkesztői üzenetek.

Korai öröm. Hát valóban korai volt az öröme. Az az éjféli távirat ismét egyike volt annak a lapnak szenzáció-hajhászó értesülései közül, melyet sietett Bánffy önfölaldozását dicsérő sorok kíséretében közölni. De hát Bánffy még nem adta be lemondását s ha be fogja adni, azt az egész ország annak a lapnak köszönheti; mert ha Bánffyt már ez a nagyhatalmasság is elejti, akkor helyzete csakugyan tarthatatlan!

M. A. Az ellenmesét nem közöljük. Van ugyan olyan jó, mint az, a melyekre válaszul íródott, de csak hagyjuk meg annak a műfajnak a művelését azoknak, kik eddig őrítették. Nem sok vizet zavarnak vele úgy sem.

Öreg F. J. Ha panasza van, tessék a fölöttes hatósághoz fordulni. Aztán meg ilyen vádakra nem reflektálhatunk, ha azok minden bizonyíték híjával, teljesen ismeretlen kézből jönnek hozzánk.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTEE GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

620.

Kü. 1899.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. igazságügyi miniszterium az 1899. évi január hó 12-én kelt 1014. számú rendeletével a pécsi kir. törvényszéki vizsgálóbíróságnak a törvényszéki fogházépületbe leendő elhelyezésével kapcsolatos

átalakítási munkálatokat

1080 frt 80 kr. összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok foganatosításának biztosítása céljából az 1899. évi február hó 8-ik napjának d. e. 9 órájára a kir. ügyészségi hivatal helyiségében **zárt ajánlati versenytárgyalás** hirdettek.

A versenyezni óhajtok föl hivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó s a részletes föltételekben előirt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a **kitűzött nap d. e. 9 órájáig a nevezett hivatalhoz** annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes föltételek a nevezett magy. kir. ügyészségi hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Kelt Pécsen, 1899. január 21-én.

Zsolnay György

kir. főügyési helyettes.

HOFF malátakészítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régibb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészséget.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János süritett maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és 1/2 zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. örnagy N.-Várad.

Hoff János maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkitűnőbb amit ismerem. Ezen kellemes itat idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkórúknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólrhetetlen hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg. Cukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítettek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszerárakban; Geltsch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sámor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerára Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**